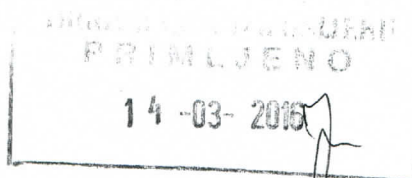

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
ZAGREB

87 25/10

e-ogl.pl.

01.04.16

78. Pž-733/16-3

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Matas, predsjednice vijeća, Mladena Šimundića, suca izvjestitelja i Lenke Ćorić, članice vijeća, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom NA-MA d.d. u stečaju, OIB 91245890776, Osijek, Trg A. Staričevića 10, odlučujući o žalbi ponuditelja PAVE PERIĆA, OIB 01880628539, Osijek, Ivana Gundulića 89, protiv rješenja o dosudi Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj St-25/10-100 od 23. studenog 2015., u sjednici vijeća održanoj 9. veljače 2016.

riješio je

Odbija se žalba ponuditelja PAVE PERIĆA, Osijek, kao neosnovana i potvrđuje rješenje o dosudi Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj St-25/10-100 od 23. studenog 2015.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem prvostupanjski je sud oglasio nevažećom dosudu nekretnine kupcu Mladenu Dujmoviću, istu nekretninu dosudio je kupcu Veljku Jukiću odredio uvjete predaje nekretnine i obvezu kupca da uplati kupovninu, odredio da kupac snosi troškove prijenosa i poreza na promet nekretnina, odredio uvjete upisa vlasništva, način provođenja upisa, predaje nekretnine i objavu rješenja (točke 1. – 7. izreke rješenja). U obrazloženju rješenja u bitnome navodi kako je ono doneseno jer kupac Mladen Dujmović nije uplatilo kupovninu te je stoga nekretnina dosuđena prvom sljedećem ponuditelju.

Protiv tog rješenja žalbu je podnio ponuditelj PAVO PERIĆ zbog pogrešne primjene materijalnog prava. U bitnome navodi kako je sud morao prodaju oglasiti nevažećom i odrediti novu prodaju, pa je žalitelj na grub način onemogućen u licitiranju te se pogodovalo novom kupcu. Smatra kako je ponuditelj Mladen Dujmović unaprijed stvorenom namjerom ponudio iznos od 100.000,00 kn, čime je otvoren put da se nakon njegovog odustanka nekretnina dosudi drugom kupcu, pri čemu žalitelj navodi i kako je vidio Mladena Dujmovića i Veljka Jukića kako se cit. „došaptavaju i burno razgovaraju“ u hodniku. Stoga smatra kako pobijano rješenje ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati i predlaže isto preinačiti odnosno ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

U odgovoru na žalbu stečajni dužnik osporava navode žalitelja te ukazuje da je pobijano rješenje pravilno i zakonito, a žalitelj nije niti isticao svoju ponudu.

Žalba nije osnovana.

Ispitavši pobijano rješenje na temelju odredbe čl. 365. st. 1. i 2., te čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11 i 25/13; dalje: ZPP) u vezi s čl. 6. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 187/04, 82/06 i 116/10; dalje: SZ) u granicama razloga navedenih u žalbi i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je prvostupanjska odluka pravilna i zakonita.

Prvenstveno valja ukazati kako žalitelj ima svojstvo ponuditelja, jer je uplatio traženu jamčevinu čime je stekao pravo sudjelovanja na dražbi, bez obzira na to što nije stvarno i licitirao na samom ročištu. Stoga žalitelj ima i aktivnu legitimaciju za podnošenje žalbe, kako je to propisano čl. 105. st. 2. OZ-a.

Žalbeni navod o tome kako su se ponuditelji Mladen Dujmović i Veljko Jukić prije dražbe „došaptavali i burno razgovarali“ sud nije uzimao u obzir prilikom donošenja ove odluke. Naime, iz samih navoda žalbe jasno proizlazi kako je o tome žalitelj imao saznanja i prije same dražbe, ali na to nije ukazao na ročištu za dražbu od 21. rujna 2015. Stoga ovaj navod predstavlja novu činjenicu na koju se žalitelj ne može pozivati (čl. 352. st. 1. ZPP-a).

Prema odredbama čl. 164. st. 1. SZ-a unovčenje nekretnine na kojoj postoji razlučno (založno) pravo vrši se uz odgovarajuću primjenu pravila o ovrsi na nekretninama. U ovom konkretnom slučaju, sud je u točki 7. izreke zaključka od 25. kolovoza 2015. jasno odredio kako će se nekretnina dosuditi i kupcima koji su ponudili nižu cijenu, prema veličini ponuđene cijene, ako kupac koji je ponudio višu cijenu ne položi kupovninu u roku. Ovakva dužnost suda jasno je propisana u čl. 98. st. 3. i čl. 103. st. 6. Ovršnog zakona („Narodne novine“ 112/12; dalje: OZ) i sud je po istoj bio dužan postupiti.

Stoga se u ovom slučaju ne može primijeniti odredba čl. 106. st. 2. OZ-a na koju se poziva žalitelj, jer njena primjena dolazi u obzir tek ako niti jedan kupac koji bi ulazio u grupu iz čl. 103. st. 6. OZ-a ne položi kupovninu.

Slijedom navedenog, ponuditeljeva žalba je odbijena kao neosnovana i prvostupanjsko rješenje potvrđeno, na temelju čl. 380. t. 2. ZPP-a, u vezi s čl. 6. SZ-a.

U Zagrebu 9. veljače 2016.

